

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43347

ijs, quorum gerebat curam, vt supra cap. 6. est dictum. Ex quo intelligimus, sanctum hunc virum magnam habuisse de sanctitate, & spiritu sancta huius Virginis opinionem; quam & ipsa satis ostendebat in aded exacta Obedientia, qua tanquam aliqua infans se illi subiiciebat in omnibus, quae ille praescribebat. Quaedam insignis Domina valde pia, & in vtrumq; benè propensa retulit: Patrem Balthassarem sibi aliquoties valde exaggerasse huius Matris sanctitatem; & Maria Diaria multum eam praetulisse; & addidisse videtis, quantum Theressa de Iesu à Deo habeat, & qualis illa sit eadem tamen ad omnia, quae illi dico tanquam infantula aliqua se gerit.

§. II.

EANDEM etiam valde iuuit in constitutione Monasterij Recollectionis. nam licet ob importunam contradictionem, quae circa illud oriebatur, iussit illam ad tempus superfedere, & quia dubius erat, in id magis propendebat, ne vltius progredieretur: Dominus tamē noster, qui in coeptis progredi iubebat, iussit, Cōfessario suo dici, vt matutinā orationem institueret supra illud versum Psalm. 95. *a Quam magnificata sunt opera tua Domine! nimis profunda factae sunt cogitationes tuae.* In qua oratione P. Balthassar manifestè vidit, illud esse, quod Deus volebat; & quod per vnā feminā mirabilia sua esset ostēsurus. quare dixit illi non esse ampliùs dubitandū, sed rediret ad agēdū de illius Monasterij fundatione, in qua ipsam direxit, & in cōdendis constitutionib. ac legibus iuuit, quibus nunc omnes gubernātur, qui in ea Religione viuunt. Et licet sancta haec Virgo, vt postea valde

a Psal. 91. 6. *versum Psalm. 95. a Quam magnificata sunt opera tua Domine! nimis profunda factae sunt cogitationes tuae.* In qua oratione P. Balthassar manifestè vidit, illud esse, quod Deus volebat; & quod per vnā feminā mirabilia sua esset ostēsurus. quare dixit illi non esse ampliùs dubitandū, sed rediret ad agēdū de illius Monasterij fundatione, in qua ipsam direxit, & in cōdendis constitutionib. ac legibus iuuit, quibus nunc omnes gubernātur, qui in ea Religione viuunt. Et licet sancta haec Virgo, vt postea valde

Ribera. lib. 1. cap. 14.

valde prudens, consilia sua cū alijs grauibus, eruditis, & spiritualib. viris sacrarū aliarū Religioniū, & nominatim gloriosi Patris S. Dominici cōtulerit: quādiu tamē P. Balthassarē apud se habuit, hic fuit ordinarius eius Magister & Consiliarius, qui etiā postea illā iuuit in fundatione Monasterij Metinēsis, & Salmātini, cū illorum Collegiorū esset Rector. Nā postquā discessit Abula, neq; ipsa neglexit ad eum recurrere in suis dubijs & negotijs, (quā ratione fieri poterat) nec ipse passus est occasionem occurrentem illam iuuandi, elabi, literis, consilijs & alijs diligentijs iuxta occurrentes necessitates.

IN cuius rei testimonium subiiciam hic partem cuiusdam Epistolę, quam Salmantica ad illam dedit, consolans illam in quibusdam angustijs constitutam. Iesus, inquit, tibi sit lux & solatium, has scribo potius propterea, quod id petieris, quàm quòd, indigeas aliquo meo solatio, quo animum tibi addam, siquidem etiam in leuioribus istibus soles prius à Deo moneri, præneneri, & roborari. *Abstt mihi*, inquit S. Paulus, *gloriarı nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi*. Et ego dico abstt à me etiam, vt cogitem, te posse in alio gloriari, siquidem tuus spiritus magnam reputat gratiam, tantum de eius dulcedine degustasse. Si Deo valde placet, vt moriatur Isaac propria scilicet nostra delectatio: verè est magnum beneficium reputandum, quod Abrahamo ignem & gladium offerat, quo statim sacrificiū peragatur. Nō me premunt huiusmodi angustię, cū sciā in quanta laxitate & iucūditate viuāt in eis, qui diligunt Deū & expertus sum foeliciores rerū tuarum euentus

per

per huiusmodi media, quàm per alia magis grata,
 & fauorabilia sperabantur. Remedium itaque e-
 rit, benè sperare, tacere, ac Dominum continue
 orare, vt ipse det indicium, quòd hoc illi placeat
 ipse siquidem solus manifestare potest suorum o-
 perum virtutem, suorumque consiliorum magni-
 tudinem populo suo. Ego, Domina, faciam hic
 meum Officium, & vbicunq; utilis esse po-
 tero.

Hæc Pater Balthassar scripsit, & re ipsa præsti-
 tit, attendens semper rebus huius sanctæ, & mo-
 nialium eius Metinæ, Salmanticæ, & Vallis-Ole-
 ti, & vbicunq; fuit: afficiebaturq; singulari con-
 solatione, agendo cum illis de rebus ad animam
 pertinentibus: reputans eas tanquam lampades
 accensas, diuino amore ardentes: sicut solèt lam-
 pades coram Sanctissimo Sacramento. Obserua-
 tum est autem, hanc eius operam fuisse Deo gra-
 tam, ex aliquibus rebus obseruatione dignis, quæ
 illi euenerunt, vt suis locis inferiùs referetur.
 Nunc finem imponam referendo insignem quan-
 dam gratiam & fauorem à Deo D. N. ipsi P. Bal-
 thassari per Sanctam hanc Virginem exhibitum,
 quo operam & laborem remunerauit, quem eius-
 dem Virginis causâ suscepit; eumq; multum; ad
 progrediendum iuuuit. Nam huiusmodi pœnitentes,
 vt supra est insinuatum, non minus iuuant
 suos Confessarios, quàm ab eis adiuuentur. Erat
 itaq; semel Pater Balthassar valde anxius ex qua-
 dam tentatione de prædestinatione sua, disputa-
 tans, & obijciens ac respondens sibi, an esset sal-
 uandus nec ne: & sancta hæc Virgo id aduertens,
 recurrit ad Dominum nostrum, vt dignaretur illi
 adesse

adeste: qui ei reuelauit, ipsum fore saluum; ostenditque illi præstantem quendam locum, quem in cælo esset habiturus, & adiecit, quod ille tunc in terra esset in ad eò excelso perfectionis gradu constitutus, vt eò tempore nullus esse in altiori: & iuxta talem gradum reddendos illi gloriæ gradus in cælo. Hac accepta reuelatione, dixit illa P. Balthassari: vt bono esset animo: nam Magistrum (ita ipsum Christum D. N. compellabat) sibi dixisse, esse certam ipsius saluationem. A quo momento ita fuit ipse consolatus, tantumque animum sumpsit: vt aduerterit verè fuisse cœlestem reuelationem: & ipsa met sancta idem multis alijs Societatis Patribus, & aliquibus suis monialibus, alijsq; personis religionis retulit, quæ id tanquam certissimum referebant. Et ipsemet P. Balthassar habuit postea similem aliam reuelationem, vt suo loco dicetur. Non tamen prætermittam, quod in hac reuelatione refertur consideratione valde dignum: nam quo tempore illa fuit facta, & in ea dictum, quod ipse excederet in perfectione reliquos tunc in terra existentes, plurimi erant insignis sanctitatis in Ecclesia, & in ipsa Societate, & extra illam: quod si tunc ad eò ille exellebat in sanctitate: quanto amplius in ea profecerit postea, cum aliquot adhuc annos superuixerit: multisque heroicis diuini obsequij operibus studuerit? Deinde, non solet Deus huiusmodi arcana reuelare, nec velle manifestari personis non satis in virtute solidis, ob periculum alicuius arrogantix & superbix, aut ne de suo profectu aliquid ex negligentia relaxent. Cum igitur ipse voluerit eam manifestari eidem Patri; imò & ipsemet eandem mani-

mani-

manifestauerit; magnū signum est, fuisse illū valde in profunda humilitate, & feruenti Zelo quotidie in virtute proficiendi radicatum, & quod eadem reuelatio magis ipsum impulerit ad egregia facinora aggredienda: multosq; labores pro Deo suo & animarum salute subeundos. Dicere etiam licet: magnam eius hanc sanctitatem significatam fuisse per illam magni splendoris coronam, quae eadem S. Virgo coronatum eum vidit, dum sacra celebraret vt cap. 6. supra est dictum. Deprehensum est autem, quanti illa suum hunc Confessarium faceret: siquidem hanc visionem ad propriam suam consolationem scripsit & notauit in secretioribus suis chartis; quas diligentissimè custodiebat: quae postea peruenerunt ad manus Episcopi Taraconensis Dydaci Iepesij, qui sanctae huius vitam edidit: & in eis eam legit, alijs legendam proposuit. Idem confirmat, quod eadem Sancta dixit cuidam praecipuae Dominae, quae postea alijs reuoluit: quod de nullo Orationis puncto, aut modo loqueretur ipsa cum P. Balthassare, in quo ipse non praecederet: quod mirum fuit dictu, cum ipsa Sancta plurimum Deus in hoc genere communi-
cauerit: huiusmodi autem donum ordinariè non datur nisi ei; qui aliàs multum profecerit. Sed breui videbimus, fuisse valde verisimile,
quod haec sancta Mater de

eo dixit.

* *
*

CAP.

*D. Anna
Enriquez.*